

juva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Et dicitur etiam per totam Octavam.

AD TERTIAM.

Capit. Dóminus possédit. ut supra ad Laudes. 551.

R. br. Deus omnipotens, Præcínxit me virtúte. Deus. **V.** Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. **Glória Patri.** Deus. **V.** In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

AD SEXTAM.

Capitulum. Ezech. xlv.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingressus est per eam : eritque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. **V.** Quóniam non gaudébit inimicus meus super me. Quóniam. **Glória.** In. **V.** Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me. **R.** Nec delectásti inimicos meos super me.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. xij.

Signum magnum apparuit in cælo : Múlier amícta sole, et luna

sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

R. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepisti me. Exaltábo. **V.** Nec delectásti inimicos meos super me. Quóniam suscepisti. **Glória.** Exaltábo.

V. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. **R.** Gáudium annuntiávit univérso mundo.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, 537. præter V. et Añam seq.

V. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. Aña. Hódie egressa est * virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúia.

Et fit Commemoratio Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octav. Immacul. Conceptionis B. Mariæ Virginis.

Omnia ut in Festo, 537. præter sequentia.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

LECTIO I^a.

Ineffábilis Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attingit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáriter, cum ab omni æternitate præviderit luctuosíssimam totíus húmáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sæculis abscondito primum suæ bonitátis opus decreverit per Verbi incarnatióne sacraménto occultiore complére, ut contra misericors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrurum erat, in secúndo felicius erigerétur, ab iníto et ante sæcula unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenítudine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima

voluntáte complacúerit.

R. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

LECTIO II^a.

Quaprópter illam longe ante omnes angélicos spíritus, cunctósque Sanctos cœlestium ómnium charismatum cópia de thesauro divinitátis deprompta ita mirífice cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper libera, ac tota pulchra et perfécta eam innocentíæ et sanctitátis plenítudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenuis intelligitur, et quam præter Deum nemo ásequi cogitádo potest. Et quidem decébat omníno, ut perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgérret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis amplíssimum de antíquo serpente triúmphum referret tam venérabilis mater, cui Deus

Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æqualem sibi génitum, tamquam seípsum diligit, ita dare dispósuit, ut naturaliter esset unus idemque commúnis Dei Patris et Vírginis Fílius.

℞. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. ✠. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenitur purior. — Candor.

Lectio vij.

Quam originálem augústæ Vírginis innocentiam cum admirábili ejúsdem sanctitate præcelsaque Dei Matris dignitate omnino cohærentem cathólica Ecclésia, quæ a sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac firmaméntum veritatis, tamquam doctrinam pössidens divínitus accéptam, et cœlestis revelatiónis depósito comprehénsam múltiplici continénte ratióne, splendídisque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére nunquam déstitit. Hanc enim doctrinam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac fidélium animis pénitus ínsitam, et

sacrórum Antístitum curis studiisque per cathólicum orbem mirífice propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime significávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptionem público fidélium cúltoi ac veneratióni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsius Vírginis Conceptionem véluti singulárem, miram, et a reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omnino sanctam coléndam exhibuit, cum Ecclésia nonnisi de Sanctis dies festos concélebrat.

℞. Signum. 546.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et reliqua.

Homília sancti Sophronii Epíscopi. **Homil. in Deiparæ Annuntiatione.**

Uid missus beátus ille Angelus ad Vírginem integérrimam dicit? Aut quómo-

do faustíssimum hoc nuntium ipsi defert? Ave grátia plena, Dóminus tecum. A gáudio incipit eam álloqui ille gáudii nuntius. Nóverat enim et plane sciébat, nuntium illud suum univérsis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quóslibet a quibuscúmque dolóres expélere; nóverat, ex divina hujus mystérii cognitióne mundum lúmíne collustrári; nóverat, erróris dísjici caliginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiόνis infríngi; nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scílícet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicilio ejectionis fúerat. Proptérea legatiónis suæ exórdium a gáudio ducit; proptérea sermónibus suis gáudii voces præmittit; proptérea faustis hisce nuntiis gáudium antecédit, útpote quæ ómnibus credéntibus gáudio futúra erant.

℞. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus

conclusus, fons signátus : * Emissiones tuæ paradísus, o María. ✠. Aperi mihi, soror mea, amica mea, colúmna mea, immaculáta mea. — Emissiones.

Lectio viij.

Et sane par omnino erat, ut divína gáudii denuntiatio a sermónibus verbisque gáudium eliciéntibus súmeret iníitium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúntiat, quia faustæ legatiónis suæ non ignórat éxítum, ac probe novit collóquium quod habebátur, in totius mundi gáudium maniféste esse cesúrum. Et profécito quodnam gáudium, aut quænam reperíri potest jucúnditas, quam non longe excédatur allóquium ad Vírginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude o supercœlestis gáudii Génitrix. Gaude o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude o immortalis gáudii auctrix. Gaude o ineffábilis gáudii mysticum diversórium. Gaude o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude o gáudii æterni deíferum cimé-

lium. Gaude o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude o innupta Dei Mater. Gaude o Virgo post partum integerrima. Gaude o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

R. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes. — Quia fecit. **Glória Patri.** Quia fecit.

Lectio ix.

Quisnam tuum éloqui splendórem póterit? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráre verbis áudeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confidet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdenes superásti; tu fulgóres Archangelórum obtenebrásti; tu sublimes Thronórum sedes infra te ostendísti; tu altitúdinem Dóminatiónum depressísti; tu Principátuum ducátibus praecurrísti; tu enervásti fortitúdinem Potestátum; tu ipsis Virtútibus poténtior virtus prodiísti; tu Chérubim

oculatíssimum visum ter- réstribus óculis vicísti; tu Séraphim sex alas habéntium volátus ánimaé pennis divínitatis agitátis transvolásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es; quippe quae prae omni creatúra enitúisti puritáte; et ómnium creaturárum Condítórem in te excepísti; ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti; et sola ex ómnibus creatúris Dei Mater effécta es.

Te Deum laudámus. 20.

In Laud. fit Commem.

Feriae.

In Vesp. Commem. Feriae, et S. Melchiadis Papae et Mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio.

Infirmítatem nostram réspice omnipotens Deus: et quia pondus própriæ actiÓnis gravat, beáti Melchiadis Mártiris tui atque Pontíficis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Immacul. Conceptionis B. Mariæ Virginis.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Apsíssima verba, quibus divínæ Scripturæ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas origines repræséntant, consuévít (Ecclésia) tum in ecclesiásticis officiis, tum in sacrosáncta litúrgia adhibéret ad illius Virginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatione fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubique prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium Ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna planè sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas

atque auctóritas, quanta illi omnino debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodíta religio, et ex qua tráducem fidei réliquæ omnes Ecclésiæ mutuén- tur opórtet.

R. Ego ex ore Altíssimi prodivi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v.

ITaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Virginis Conceptionem, ejúsque cultum et doctrinam asserere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero prædecessóres nostri vehementer gloriáti sunt apostólica sua auctoritáte festum Conceptionis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Officio, propriáque Missa, quibus prærogativa immunitátis ab hereditária labe mani-

festissime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub título Immaculátæ Conceptionis patrónam sibi deligerent, sive comprobátis sodalitatibus, congregatióibus, religiosisque familiis ad Immaculátæ Conceptionis honórem institútis, sive laudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub Immaculáti Conceptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deiparæ Conceptionem strénue propugnáre sponderint.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenitur purior. — Candor.

Lectio vij.

In super summópere lætáti sunt decérnere Conceptionis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac nú-

mero quo festum Nativitátis, idémque Conceptionis festum cum octáva ab univérſa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea quæ præcepta sunt, sancte coléndum, ac pontificiam capéllam in patriarcháli nostra Liberiána basilíca die Virgínis Conceptionis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotidie magis fovére hanc de Immaculáta Deiparæ Conceptione doctrínam, eórúmque pietátem excitáre ad ipsam Virgínem sine labe origináli concéptam coléndam et venerándam, gávisi sunt quam libentissime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Virgínis proclamárétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicánda lege statuerétur. **R.** Signum. 546.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio viij.

Cap. j. c

In illo témpore: Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad

virgínem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virgínis María. Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. ij. super Missus.

Ætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsulta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícus est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super filia, et tali filia : sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransívit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollátur opprobrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre Heva, ad Mariám; curre mater ad filiam; filia pro matre respóndeat : ipsa matris opprobrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfá-

ciat : quia ecce si vir cecidit per féminam, jam non erigitur nisi per féminam.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus : * Emissionés tuæ paradísus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissionés.

Lectio viij.

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúm tamen Sapientia vicit malítiam, cum ocasiónem véniæ, quam a te Deus interrogádo elicere tentávit, sed non pótuit, in thesauro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmílis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritudinis, dulcédinem páriat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusatiónis verbum in vocem gratiarum actiÓnis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ,

et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem; o feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Magnificat anima mea Dominum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. — Quia. **Gloria Patri.** Quia.

Lectio ix.

Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpente[m] ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venentium, quæ omnimodam maligni suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam

Salomon requirebat, cum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promississe, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam, vinceretur post ipsam, vehementer admirans aiebat : Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere : si ita de manu feminæ pendet et nostra omnium salus, et innocentie restitutio, et de hoste victoria : fortis omnino necesse est ut provideatur, quæ ad tantum opus possit esse idonea. **Te Deum. 20.**

In Laud. fit Comm. Ferie, et S. Melchiadis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. **V. Justus.**

Oratio Infirmitatem. 556.
Vesperæ de sequenti.

DIE XI. DECEMBRIS.

S. Damasi I.

Papæ et Conf. Semidupl. Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter seq. Oratio.

Exaudi Domine preces nostras : et interveniente beato Damaso Con-

fessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus, et pacem. Per Dominum.

Deinde fit Commemor. Octavæ, Aña. Hodie egressa. 552.

Postea Ferie.

In j. Nocturno, Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Amasus Hispanus, vi regius eteruditus in Scripturis, indicto primo Constantinopolitano concilio, nefariam Eunonii, et Macedonii hæresim exstinxit. Idem Ariminensem conventum a Libério jam ante rejectum, iterum condemnavit : in quo, ut scribit sanctus Hieronymus, Valentis potissimum et Ursacii fraudibus damnatio Nicænæ fidei conclamata fuit : et ingemiscens orbis terrarum, se Ariantum esse miratus est.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus enim.

Lectio v.

Basilicas duas ædificavit, alteram sancti Laurentii nomine ad theatrum Pompeii, quam maximis munibus auxit, eique domos et prædia attribuit : alteram via Ardeatina ad Catacumbas. Platonium etiam, ubi corpora sanctorum Petri et Pauli aliquamdiu jacuerunt, dedicavit, et exornavit elegantibus versibus. Idemque prosa et versu scripsit de virginitate, multa que alia metro edidit.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Penam talionis constituit iis, qui alterum falsi criminis accusassent. Statuit, ut, quod pluribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclesias die noctuque ab alternis canerentur; et in fine cuiusque Psalmi diceretur : Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Ejus jussu sanctus Hieronymus novum Te-

stamentum Græcæ fidei reddidit. Cum Ecclesiam rexisset annos decem et septem, menses duos, dies viginti sex, et habuisset ordinationes quinque mense Decembri, quibus creavit Presbyteros triginta unum, Diaconos undecim, Episcopos per diversa loca sexaginta duos; virtute, doctrina, ac prudentia clarus, prope octogenarius, Theodosio seniore imperante, obdormivit in Domino: et via Ardeatina una cum matre et sorore sepultus est in basilica, quam ipse edificaverat. Illius reliquiae postea translatae sunt in ecclesiam sancti Laurentii, ab ejus nomine in Damasus vocata.

℟. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Ut ignorantiam. de Communi ij. loco. [88]

In Laud. fit Commem. Octavae, Añã. Ait Dominus. 551. Postea Ferie.

In ij. Vesperis, Añã. Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad caelestia regna gloriosus migravit. ℟. Justum.

Et fit Commemoratio Octavae et Ferie occurrentis.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Immacul. Conceptionis B. Mariae Virginis.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio ib.

Uoniam quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco decessores nostri Romani Pontifices omnicura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrantur et affirmarent.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego

feci in caelis ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. ℟. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. — Nondum.

Lectio v.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarent, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserabant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque praedecessores nostri suarum partium esse dixerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander septimus decessor noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Ma-

riam pietas sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunitem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem sollemni ritu colentium et celebrantium.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula. ℟. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. — Candor.

Lectio vi.

Atque illud in primis isdem decessoribus nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua

Immaculátam Vírginis Conceptionem profitemur, esse, suoque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem et ejúsmodi, quam Romána Ecclésia sibi fovéndam tuendamque suscepérit, atque omnino dignam, quæ in sacra ipsa litúrgia, solemnioribusque précibus usurparétur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Vírginis Conceptu doctrína invioláta persisteret, opinióem huic doctrínæ advérsam, sive públice sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuère, eámque múltiplici véluti vúlneri confectam esse voluérunt.

R. Signum. 546.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et reliqua.

Homília sancti Tharási Episcopi.

De Præsent. Deiparæ.

Quibus te laudibus cumulatibimus María? O puélla immaculáta; o virgo impollúta; o mulierum ornamentum, filiarum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebráta propter innocéntiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledicti expiatio; tu débiti Hevæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; immaculátum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch ínita grátia, et in secúram vitam migrátio. Tu Noe arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissionis futúráe posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam ascénsus causa, et fecunditátis in duódecim tribus permanentis expressio nobilíssima. Tu Judæ apparuísti

secúndum stirpem filia; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægypti, nimirum synagógæ Judæórum evérsio, o Immaculáta! Tu Móysis ejusdémque legislatóris liber divínus concinnátus, in quo scriptum est sacraméntum regeneratiónis, et divínis dígitis inscúlpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmódu antíquus pópulus in solitúde manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tamquam sponsus de thá-lamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davidis filia símbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: * Emissiones tuæ paradísus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amica mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiones.

Lectio iij.

TU es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiatárum

éxitus. Te eníxe Ezéchiél vaticinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum unquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandíloquus prænúntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutícibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro inse-ret. Te Jeremías præmonstrávit inquiens: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Judæ fœdus novum, quod constitui cum pátribus eórum, ita significans advéntum ortúmque filii tui, et pópulum Géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a finibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis angularis abscindétur, et simulácrum multi-fórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam, te prædico grátia plenam, te cano Dei habitatióne puram et immaculátam. Et sane ubi abundávit delíctum, su-